

ZUID-PORTUGAL IN HET NAJAAR

29 september t/m 6 oktober 2015

Georganiseerd door:

BirdingBreaks.nl

www.birdingbreaks.nl

INLEIDING

De Algarve, gelegen in het uiterste zuiden van Portugal, is volgens de reisbeschrijving van BirdingBreaks één van de beste regio's voor het ontdekken en observeren van vogels op het Iberisch schiereiland. Er komen meer dan driehonderd vogelsoorten voor, waaronder veel steltlopers, eenden, zangvogels, roofvogels en zeevogels. In tegenstelling tot voorgaande jaren had BirdingBreaks, naast de winterreis, nu ook een achtdaagse vogelreis in het najaar (29 september t/m 6 oktober 2015) op het programma staan. Een voordeel hiervan is dat de eerste wintergasten zich mengen bij de laatste zomergasten en de najaarstrek in volle gang is. Ons reisgezelschap bestond uit twaalf deelnemers, afkomstig uit alle delen van Nederland. De gidsen Godfried Schreur (46) en Ruben Vermeer (25) zorgden voor de begeleiding gedurende de hele reis.

Dag 1: dinsdag 29 september 2015

Heenreis Amsterdam-Faro, Ria Formosa

Na een korte nachtrust verzamelde het reisgezelschap zich in alle vroegte op Schiphol, met als bestemming Faro in Zuid-Portugal. Namens BirdingBreaks ving reisleader Ruben Vermeer ons daar op waarna we rond negen uur plaatselijke tijd op de luchthaven van Faro aankwamen. Met het uur tijdsverschil konden we deze eerste dag nog beter benutten. We maakten persoonlijk kennis met hoofdgids Godfried Schreur, een ervaren rot in het vak. Hij is sinds 1994 woonachtig in Extremadura (zuidwest Spanje) en heeft in de loop van de jaren al heel wat vogelreizen voor BirdingBreaks begeleid. Hij kent veel gebieden in Spanje en Portugal als zijn broekzak en leidde ons gedurende de reis, samen met hulpgids Ruben Vermeer, naar de mooiste plekjes in de Algarve. Al snel bleek dat Godfried en Ruben een uitstekend gidsenkoppel was. Godfried met zijn ruime biotoop-, vogel- en organisatiekennis en Ruben die zijn jeugdig enthousiasme combineerde met zijn uitstekende vogelkennis én scherpe blik. Op een kilometer afstand kon hij een beflijster uit de bosjes 'kloppen'. Ruben was niet te beroerd om vervolgens binnen een mum van tijd jouw telescoop op de vogel te richten en scherp te stellen. Wat een service!

Wat verder opviel was dat beide reisleiders alle tijd en geduld hadden om de deelnemers de vogels goed te kunnen laten bekijken. Determinatiekenmerken als kleur, vorm en vliegbeeld etc. werden met enthousiasme verteld. Ook was er voldoende tijd om de vogels te bekijken en fotograferen. Een deelneemster sprak na afloop haar waardering uit dat je, naast het kijken naar vogels, ook veel leert van het gedrag en andere educatieve aspecten van het land, de natuur en vogels in het bijzonder. Nadat Ruben zijn Mercedes bus had opgehaald konden we met twee luxe negenpersoons bussen aan onze vogelreis beginnen. We hadden er allemaal erg veel zin in. Het weer was prima, zonnig en tussen de 20 en 25 graden.

Ria Formosa

Het eerste te bezoeken gebied ligt tegen het vliegveld aan, op enkele kilometers van Faro. Tussen Faro en het oostelijker gelegen Tavira ligt een enorm deltagebied, genaamd Ria Formosa, en strekt zich uit als een lange gordel van eilanden en schiereilanden met daarachter een lagune. Eb en vloed hebben hier vrij spel en bepalen de dynamiek (flora en fauna) van het gebied. Dit waardevolle deltagebied is in 1987 uitgeroepen tot natuurpark. In het labyrint van zoute moerassen, slikken, schorren, zoutpannen, zandeilandjes en kanalen zullen wij de komende dagen nog veel bijzondere vogels gaan spotten. Al snel, nadat we een onverharde weg inreden, zagen we een grijze wouw op een tak in een dode boom links van de weg. Het 'wauw'-gevoel bij de groep zorgde al direct voor de nodige opwinding. Enkele maanden geleden zorgde een grijze wouw in Nederland (natuurgebied de Maashorst bij Uden) voor de nodige opschudding onder de vogelaars en twitchers. Hier was het meteen raak, alsof de vogel besteld was. De daarop volgende uren kwamen we ogen en oren te kort, het wemelde hier van de vogels. Iets verderop kwamen een dwergarend en visarend statig overgevlogen, handig gebruik makend van de aanwezige thermiek. Op schitterend aangelegde golfbanen, waar je de binnenkomende vliegtuigen bijna kon aanraken, ontdekten we onze eerste blauwe ekster. Er zouden er de komende dagen nog velen volgen. Ook de eerste hop konden we hier noteren. Met zijn hoog opstaande kuif toch altijd een tot de verbeelding sprekende vogel. Het miegelde hier van de roodstuitzwaluwen, volgens onze gids een algemeen voorkomende soort in Portugal.

Rond het middaguur begonnen we aan een drie uur durende wandeling langs golfbanen en een groot zoetwatermeer. Bij een mooie vogelkijkhut van twee verdiepingen hebben we onze boterhammen opgegeten. Dit plas-drasgebied met diverse eilandjes en rietkragen bleek een waar eldorado voor tientallen soorten als wintertaling, wilde eend, krakeend, tafeleend, witoogend, slobbeend, waterhoen, meerkoet, purperkoet, dodaars, cetti's zanger, zwarte spreeuw en zwartkopwever. Daarnaast bonte strandloper, drieteenstrandloper, kleine strandloper en krombekstrandloper. Enkele ijsvogels scheerden laag over het water. Het hoge 'tie-tie' geluid valt daarbij direct op. Flamingo's (juveniel en adult) flaneerden statig door het ondiepe water al grondelend op zoek naar garnaltjes. De ontdekking van een kwak en woudaapje in het dichte riet bracht de groep vogelaars in vervoering. Fotocamera's maakten overuren. De deelnemers genoten intens van de vele vogelsoorten in dit gebied. De dag begon immers goed en kon al niet meer stuk! Aan het einde van de middag kwamen we aan bij onze accommodatie Vila Galé Albacora in Tavira. Dit voormalige visserijcomplex ligt vlakbij de zee en is jaren geleden omgebouwd tot een authentiek Portugees viersterrenhotel. Het eten, zowel ontbijt als diner, was in buffetvorm en smaakte uitstekend. Voorafgaand aan het diner hadden we een kennismakingsrondje met de groep en werd er gelijst. We kwamen voor deze eerste dag op 80 soorten, niet onverdienstelijk.

Dag 2: woensdag 30 september 2015

Oostkant Ria Formosa - Tavira, Fuzeta

Na een goede nachtrust moesten we vandaag al vroeg uit de veren: om zeven uur ontbijten en om acht uur op pad voor een korte wandeling in de buurt van ons hotel. Vandaag bezoeken we het oostelijke deel van Ria Formosa. In dit getijdengebied ontdekken we diverse steltlopers. Godfried en Ruben leggen op een voor iedereen begrijpelijke wijze uit wat de verschillende kenmerken van de waargenomen soorten zijn. Het tempo van de wandeling wordt aangepast aan de behoefte van de deelnemers (van medior, senior tot en met diehard). Zowel de mensen met een verrekijker en/of telescoop als fotografen komen tijdens deze reis aan hun trekken. De baardgrasmus en graszanger lieten zich vervolgens mooi bekijken, dat was toch wel bijzonder.

Roodborsttapuiten zagen we volop, maar ook een Iberische klapekster deed het bloed sneller stromen. In de buurt van het hotel ontdekte iemand een groep van tien rode patrijzen. Ze liepen langzaam van ons af, totdat ze uit het gezichtsveld verdwenen. 's Middags zijn we met het busje richting de zoutpannen van Tavira gereden en aansluitend naar Fuzeta. Een groep van vijf zwarte ooievaars kwam overgevlogen evenals een visarend. Daarvoor hadden we de lunch ingekocht bij een klein koffietentje waar we de verjaardag van Frank hebben gevierd. Hij trakteerde de groep op koffie of thee en een lekker stuk gebak. Een leuke geste. Die middag hebben we tussen de zoutpannen nagenoeg alle eendensoorten en steltlopers gezien. Er ontspoon zich een levendige discussie of het nu een krombekstrandloper of kanoetstrandloper was. Volgens Godfried blijft dit lastig, zeker wanneer de vogel zich niet goed laat zien en in elkaar gedoken zit. Dit houdt het vogelspotten spannend en uitdagend. Ook flamingo, lepelaar, kluut, steltkluut, tureluur, grutto, wulp, regenwulp, zwarte ibis, zwarte ruiter, groenpootruiter en visarend werden aan de daglijst toegevoegd. We leerden steeds beter het onderscheid tussen bontbekplevier, kleine plevier, strandplevier, zilverplevier, drieteenstrandloper en bonte strandloper. We zagen audouin's meeuw, dunbekmeeuw, geelpootmeeuw, kleine mantelmeeuw, kokmeeuw en zwartkopmeeuw. Op een smalle rib zaten enkele reuzensterns van de warme najaarszon te genieten. De zwarte kop was al aan het verkleuren, wat duidt op het overgangskleed. De determinatie van vogels in eclipskleed is nu eenmaal wat lastiger en zorgt regelmatig voor enige discussie. 's Avonds voor het warm eten, onder het genot van een pilsje of wijntje, kwamen we bij het lijsten op een tussenstand van 102 soorten.

Dag 3: donderdag 1 oktober 2015

Binnenland - Baixo Alentejo, Mértola en Castro Verde

Vandaag verlaten we het kustgebied om een uitstapje te maken naar de binnenlanden van de Baixo Alentejo. We hopen hier diverse steppenvogels en roofvogels te kunnen scoren. De afgelopen jaren zijn op het Iberisch schiereiland ruim vierhonderd broedparen Spaanse keizerarenden geteld, waarvan elf koppels in Portugal. "De populatie keizerarenden gaat gelukkig weer vooruit", vertelt Godfried niet zonder trots. "Inclusief jongen zijn er op dit moment ongeveer duizend exemplaren. Nadat de juvenielen zelfstandig zijn, worden ze door hun ouders uit het broedterritorium verdreven en leiden dan een zwervend bestaan. Ze jagen graag op konijnen en die zitten hier genoeg. De meeste keizerarenden die we tegenkomen zijn juvenielen", aldus Godfried. Overall kom je blauwe eksters tegen. Dit zijn volgens onze gids erg sociale vogels waarbij de 'singels' hun soortgenoten helpen met het maken van het nest en het voeren van de jongen. Ook op het Iberisch schiereiland zie je de laatste jaren de grootte van de populaties afnemen, dit ten gevolge van aantasting van de biotopen. Een van de oorzaken hiervan is de verdergaande verstedelijking evenals het gebruik van pesticiden. "De organisatiegraad van de vogelbeschermers en -vrijwilligers is hier niet zo hoog als in Nederland en kent nog niet zo'n lange traditie."

Steppengebied

Na ruim een uur rijden kwamen we in een uitgestrekt open gebied met graslanden en weidse akkers. Tijdens een korte sanitaire stop onderweg zagen we enkele Provençaalse grasmussen, blauwe eksters, rode patrijzen, grauwe gors en hoorden we het geluid van een thekla leeuwerik. Nadat we de lunch in het dorpje Mértola hadden ingekocht ontdekten we onze tweede grijze wouw van deze vogelreis. Een gigantische monniksgier, met een spanwijdte van wel drie meter, kwam langzaam met behulp van de thermiek over ons gevlogen. Wat een enorm beest is dat! Die middag zijn we op verschillende plaatsen gestopt en hebben enkele korte wandelingen gemaakt. Op grote afstand zagen we enkele raven en een groepje zwartbuikzandhoenders. Ook een griel liet zich mooi bekijken, hoewel dit exemplaar maar kort in beeld was. Op een gegeven moment cirkelden er vijf vale gieren en twee jonge Spaanse keizerarenden (2^e en 3^e kalenderjaar) boven onze hoofden, wat een unieke ervaring! Bij een hoger gelegen, verlaten kapelletje hebben we geluncht aan een lange stenen picknicktafel. Het weidse uitzicht over de uitgestrekte akkers was adembenemend. Een Spaanse keizerarend, havikarend en stearend konden we deze middag op onze soortenlijst bijschrijven. Een steenuil op een stapel stenen ontkwam niet aan onze scherpe blikken. In een klein Portugees dorpje reden we een doodlopende weg in en zagen daar, naast een rode wouw, een groepje Spaanse mussen die met elkaar in de weer waren. Aan het einde van de middag wilde onze gids nog bij een brug gaan kijken op zoek naar de blauwe rotslijster.

En ja hoor, na enig speurwerk kon iedereen deze soort door de telescoop bekijken. Bij het dieper gelegen beekje vloog een grote gele kwikstaart en hoog in de lucht enkele rotszwaluwen. “Het is vandaag meer een roofvogeldag dan een steppenvogeldag geworden. We hebben jammer genoeg geen kleine of grote trappen kunnen ontdekken. Maar dat kan misschien aan de temperatuur (25-30°C) liggen”, verklaart Godfried. Later deze week zou de kleine trap alsnog aan de lijst worden toegevoegd. Aan het einde van de dag hebben we 20 nieuwe soorten kunnen bijschrijven. Het subtotaal komt daarmee op 132.

Dag 4: vrijdag 2 oktober 2015

Oost-Algarve - Castro Marim en Guadiana rivier

Na een smakelijk en gevarieerd ontbijt reden we vandaag om acht uur naar een naburig stoppelveldje waar Godfried hoopte op de aanwezigheid van grielen. De groep ging uit haar dak toen bleek dat er wel 25 grielen verstopt zaten tussen de graanstoppels. Ze zijn zo gecamoufleerd dat je goed moet kijken om ze in het korte gras te ontdekken. Grielen zijn over het algemeen 's nachts actief en rusten overdag uit op dit soort akkertjes. Ze hebben een dikke kop en opvallend grote, gele ogen met een zwarte pupil. In Nederland is de griel helaas verdwenen als broedvogel. Na deze enerverende waarneming rijden we door naar de monding van de Guadiana rivier bij Vilareal de Santo António. Dit getijdegebied met bijbehorende zoutpannen van Castro Marim ligt in het uiterste oosten van de Algarve op de grens met Spanje. Nadat we een verharde pier langs de Guadiana rivier afrijden zien we rechts van de weg bij enkele plassen tientallen huismussen zich tegoed doen aan de vele zaden. Een ijsvogel scheert laag over het water en duikt vervolgens naar vis, een mooi schouwspel. Een groepje sint helenafazantjes strijkt neer in de voor ons liggende bremstruiken. Dit tropische vogeltje behoort tot de familie van de prachtvinken en komt oorspronkelijk uit Afrika. Iedereen kon vervolgens de witgesterde blauwborst en fitis bekijken. Bij de zee aangekomen ontdekte Ruben enkele jan-van-genten, die redelijk dicht aan de kustlijn voorbij kwamen gevlogen. Later deze reis zouden we deze enorme zeevogel tijdens de boottocht beter kunnen bekijken. Na een koffiestop en lunchinkopen hebben we onze middagmaaltijd bij het bezoekerscentrum van Castro Marim genuttigd. Dit ietwat gedateerde informatiecentrum bood een desolate indruk. De natuur buiten gaf ons een realistischer beeld van de werkelijkheid. De rondwandeling hier leverde niet zoveel nieuwe soorten op, waarschijnlijk door de lage waterstand. Enkele steltlopers en een jagende bruine kiekendief.

Vervolgens zijn we stroomopwaarts gereden, waar we bij een vrijstaand gebouw in de dichte struiken een Provençaalse grasmus zagen. Ook tientallen audouin's meeuwen, kleine zwartkoppen en wederom roodborsttapuiten. In de buurt van Odeleite hebben we een korte wandeling door heuvelachtig gebied gemaakt. Het was erg warm die middag, rond de dertig graden. We zagen een noordse gele kwikstaart, volgens Godfried een niet alledaagse soort voor dit gebied. Even later was onze eerste grijze gors een feit, hoewel niet iedereen deze soort goed gezien had. Datzelfde gold ook voor de appelvink en houtduif. Medereizigster Greta kreeg deze middag als bijnaam 'Greta Arendsoog', vanwege haar scherpe blik. Maar weinig vogels konden aan haar aandacht ontsnappen. Ze speurde constant de velden en horizon af op zoek naar bijzondere soorten. 's Avonds bij het lijsten was er discussie of de noordse gele kwikstaart als officiële soort op de lijst mocht komen. Er werd besloten om de soort als 'bijschrijfsort' te noteren. De teller staat op dit moment, met 9 nieuwe soorten erbij, op 141.

Dag 5: zaterdag 3 oktober 2015

Zuidwest Algarve - Lagoa dos Salgados en Monchique

Op deze vijfde dag verlaten we ons hotel in Tavira en verhuizen naar Sagres in het uiterste zuidwesten van continentaal Europa waar we de laatste drie nachten zullen doorbrengen. Nadat we eerst een groepsfoto hadden gemaakt reden we net na achten richting het waterrijke Lagoa dos Salgados. Daar aangekomen zagen we twee hoppende hoppen op een grasveld. Ook hier weer veel tapuiten, roodborsttapuiten en graszangers in de dichtbegroeide struiken. Je kon merken dat de vogeltrek van kleine zangertjes al goed op gang was gekomen. Dit plas-drasgebied ligt tien kilometer ten westen van Albufeira en is een van de meest belangrijke voor steltlopers en pleisterende en foeragerende watervogels in de hele Algarve kustzone. We zagen hier onder andere kuif- en theklaleeuwerik, zwarte ibis, flamingo, kleine zilverreiger, koereiger, krooneend, witoogend, bruine kiekendief, rosse fluiteend, zwarte stern en witvleugelstern.

We liepen over een vlonderpad richting de zee. Dit was de moeite waard en bood een mooi uitzicht over de uitgestrekte waterplas. Nadat we tussen de middag bij een klein wegrestaurant lekkere broodjes hadden gegeten brachten we een bezoek aan Monchique. Deze 902 meter hoge bergtop bereikten we via een mooie kronkelweg. Hier aangekomen werden we verrast door de ontdekking van maar liefst zes grijze gorzen. Degenen die de grijze gors gisteren hadden gemist of niet goed hadden gezien, konden de schade nu dubbel en dwars inhalen. In een antennemast zat een blauwe rotslijster, vanwege het tegenlicht was zijn blauwe kleur minder goed zichtbaar. Ruben ontdekte iets verderop een draaihals (die hij helaas als enige had gezien) en een juveniele beflijster. Tijdens de afdaling van de Monchique hebben we een naaldbos bezocht op zoek naar soorten als kuifmees en goudhaan. Na het afspelen van een geluidsopname liet de vuurgoudhaan zich mooi bekijken. Wat een beweeglijk vogeltje is dat. Helaas geen kuifmees. Godfried legt uit hoe kurkeikenbossen worden geëxploiteerd. Elke negen jaar wordt de boom van zijn kurken bast ontdaan en krijgt dan een cijfer op de stam. Dit gaat niet ten koste van de sapstromen, zodat de boom niet afsterft. Vanwege de productie van kunststof kurken en draaidoppen komen de traditionele kurken en dus ook de economische betekenis van kurkeiken onder druk te staan. Een interessant verhaal. Aan het begin van de avond komen we aan in ons overnachtingshotel Memmo Baleeira in Sagres. Een sjiek viersterren hotel met uitzicht op een pittoresk haventje en de Atlantische Oceaan. Op het grasveld voor het hotel konden we de hop, gele kwikstaart en oeverloper spotten. Vandaag hebben we met 99 waargenomen soorten het eerdere dagrecord van 80 verbroken. De totaalstand staat inmiddels op 151 soorten.

Dag 6: zondag 4 oktober 2015

Boottocht op zee - Sagres Peninsula

Vandaag gaan we een boottocht op zee maken en hopen diverse pijlstormvogels, kleine en grote jagers en jan-van-genten te kunnen spotten. Er was afgesproken dat we ons om kwart voor acht bij de receptie van het hotel zouden melden en om acht uur bij de aanlegsteiger van de firma Cape Cruiser in Sagres. We voeren uit in twee boten, zwemvesten aan en dat was ook hard nodig want het was windkracht 3 tot 4 uit het zuidwesten. In de ene boot zaten we als (Portugese) sardientjes in een blik, dat noemden ze 'te paard', en in de andere zaten ze juist niet vast, dus dat was wel uitkijken met die stampende golven en maar één hand over om de verrekijker vast te houden! Ondanks of misschien juist dankzij de ingenomen pillen waren een aantal deelnemers overmand door zeeziekte, vooral toen onze begeleiders rijkelijk strooiden met visaas, genaamd 'chum' (maatje in het Engels). Wat gaf dat een ongelofelijk vieze geur. Het werkte wel, we werden beloond met vier soorten pijlstormvogels (kuhls, grauwe, grote en vale), drie soorten jagers (kleine, middelste en grote), stormvogeltjes (helaas geen wilson's) en heel veel jan-van-genten. Na twee uur op volle zee werden we op de terugreis getrakteerd op een Hamerkophaai, op nog geen twee meter afstand van de boot, een bijzondere waarneming. Langs de kliffen spotten we een slechtvalk en rotsduiven.

Na de middaglunch reden we naar de vogeltrekpost op Ponta de Sagres waar de wind nog verder aanwakkerde en er dus niets te zien was, behalve een steenuil op een rotsblok en de alom aanwezige roodborsttapuiten. Inmiddels begon het te regenen en zijn we in de bussen gestapt om een mooi steppe-terrein op te zoeken waar we uiteindelijk dan toch beloond werden met de ontdekking van een kleine trap. Een lang verwachte wenssoort. Ook zagen we een rode patrijs, alpenkraai, grauwe gors en thekla leeuweriken. Een uitstapje naar Cabo de San Vincente leverde veel toeristen en weinig vogels op, dus besloten we om terug te gaan naar het steppegebied, op zoek naar de ortolaan. We vonden een hele groep van deze moeilijk te spotten soort en daarnaast nog een kortteenleeuwerik. Alles bij elkaar een geslaagde dag (subtotaal 171 soorten).

Dag 7: maandag 5 oktober 2015

Ponta de Sagres en Cabo de San Vincente

Tijdens de laatste vogeldag besteden we aandacht aan het observeren van de vogeltrek op de mooie landtong Ponta de Sagres, vlakbij ons hotel en 's middags bij de meest zuidwestelijk gelegen Cabo de San Vincente. Deze morgen vroeg uit de veren, nog voor het ontbijt, om bij zonsopgang zeevogels te spotten op de kaap bij het hotel. Bij een harde wind uit het zuidwesten (kracht 4 tot 5) was er helaas geen trek, wel zagen we jan-van-genten, kuhls pijlstormvogel, vale pijlstormvogel en een kleine jager.

Onze volgende stop was Ponta de Sagres, de vogeltrekpost. Hier ook last van de harde wind en dus geen trek. De steenuil van gisteren zat nog op zijn steen, verder nog een sperwer gezien. In het nabije bos hoorden en zagen we grote bonte spechten en een bonte vliegenvanger. Na de lunch reden we naar Cabo de San Vicente. Hier hebben we, naast een paar toeristische kiekjes, een groep geelpootmeeuwen van dichtbij bewonderd en gefotografeerd. Verder was er vandaag niet veel bijzonders te zien op dit meest zuidwestelijke puntje van Europa. We besloten om terug te gaan naar het steppegebied om de ortolaan nog goed te kunnen zien. Dit leverde behalve ortolaan (goed in beeld), een alpenkraai, rode patrijs en grijze en grauwe gors op. Op de terugweg zijn we gestopt bij een kweldergebied, hier zagen we steltkluten, oeverlopers, bontbekplevier, kleine zilverreiger en drieteenstrandloper. Op deze dag één nieuwe soort: kuifaalscholver. Samenvattend hebben we in totaal over de hele reis 172 soorten gezien.

Dag 8: dinsdag 6 oktober 2015

Terugreis Faro-Amsterdam

We pakken deze morgen al vroeg onze koffers en rijden om half zeven richting Faro. Het is nog rustig op de wegen in de Algarve. Nadat Ruben zijn huurbus had ingeleverd konden we rond acht uur inchecken bij de balie van Transavia. We namen hier afscheid van onze gids Godfried, onder dankzegging van zijn uitstekende begeleiding tijdens deze vogelreis. Om 14.00 uur Nederlandse tijd landden we veilig op Schiphol, waar ook gids Ruben hartelijk bedankt werd voor zijn enthousiaste begeleiding.

Samenvattend was deze najaarsvogelreis met BirdingBreaks een onvergetelijke. Het reisgezelschap, dat bestond uit twaalf deelnemers, was goed aan elkaar gewaagd en groeide in de loop van de dagen naar elkaar toe. Er ontstond een gezellige en informele sfeer waarbij het spotten en fotograferen van vogels niet uit het oog werd verloren. De deskundige begeleiding door Godfried en Ruben droeg daar zeker aan bij. De gekozen accommodaties waren prima en het weer uitstekend (tussen de 20 en 30 graden Celsius). Qua aantal gespotte vogels zijn we op 172 soorten uitgekomen, wat niet slecht te noemen is. Opvallende waarnemingen waren onder andere: Spaanse keizerarend, dwergarend, havikarend, steenarend, visarend, grijze wouw, rode wouw, monniksgier, vale gier, purperkoet, woudaapje, ooievaar, zwarte ooievaar, flamingo, blauwborst, grauwe gors, grijze gors, sint helenafazantje, hop, blauwe ekster, kleine trap, griel, ortolaan, rode patrijs, zwarte ibis, zwartbuikzandhoen, zwartkopwever, audouin's meeuw, dunbekmeeuw, jan-van-gent, kleine en grote jager en diverse pijlstormvogels.

Tekst: Peter Noy (Jenny Brook, dag 6 en 7)
Uden, 15 oktober 2015

